

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

A 40 éves Darnay Múzeum.

Kerek 40 éve annak, hogy a sümegi vár romjai között játszadozó reáliskolai tanulók egyike egy szép, tarajos, reneszanszkorbelt sarkantyút talált. A halványképű, csendes gyermeknek nagyon megtetszett a sarkantyú és nagy lelkesedéssel, de egyúttal korárett akaraterével elhatározta, hogy addig nem lesz nyugta, nem lesz pihenése, míg a sarkantyú párját meg nem leli. A sarkantyú tehát a határozott előretörésnek, a hangyaszorgalmú munkának lett symboluma. Az a szerény fiúcska pedig, akit ez a mások szemében talán igénytelen sarkantyú nagy nemzeti kincs megteremtőjévé, nagy történelmi emberré tett: Darnay Kálmán volt, a múzeum megalapítója, fejlesztője s ma a már állami Darnay-Múzeum igazgatója; a félsarkantyú pedig a múzeum alapköve lett. Magyarország legnagyobb magángyűjteménye, legértékesebb vidéki múzeuma — mondja jeles tudósunk, Csolnoki Viktor — ebből a sarkantyúból került ki. Ugyanígy nyilatkozik a múzeumból Mihalic József, kiváló archeológusunk is és sokan mások.

Itt azonban most nem a múzeumból akarunk írni. Hisz ott áll a Ramsetter Vince szobrával szemben levő Darnay ház emeletén 2 nagy, 3 kicsiny teremben és 2 előcsarnokban elhelyezve: a kő, bronz és vaskorszak háztartási, és gazdasági eszköze-

ivel, fegyvereivel s egyéb tárgyaival, dus hadtörténelmi fegyvereivel, gazdag pénzgyűjteményével, bő kéziratárával, tanulságos néprajzi cikkeivel, porcellán kiállításával és egyéb értékes eszközök sokaságán kívül, a három év óta dúló világháború hadi gyűjteményével s hírneves festők festményeivel közszemlére téve mindenkinek. Olyan gyűjtemény ez — mondja Mihalic József — mely a Dunántul egy része: Zala és Somogy megye múltjának hű képét adja, bemutatva az őskor fejlődésének összes átalakulásait és a két megyén átvonult néparadatok emlékeit. Főleg a hadtörténelmi emlékekben leggazdagabb a sümegi múzeum a vidéki gyűjtemények között.

Lapunk keretében lehetetlen volna a múzeum bővebb ismertetését adni, nyitva áll az mindenki részére, azt látni és benne gyönyörködni kell.

Itt a 40 éves múlt határán magának a múzeum alapítójának s jelenti igazgatójának, Szentmártoni Darnay Kálmának, műzeális és irodalmi munkásságának óhajunk néhány sort szentelni.

Az 1876-ban talált félsarkantyú felkeltette benne az érdeklődést, amelyet nem a szalmalángkép fellobanó, hanem egész életén át, még a mai nap is ifjú hévvel lángoló lelkesedés folyton ébren tartott, sőt fokozott; ezen állandó lelkesedés párosulva szívós akaraterővel, fáradhatatlan munkaszeretettel, ritka találékonysággal és a

még mindig fiatalos életkedvvel, tették őt képessé azon országos munka elvégzésére, amely őt történelmünk egyik nemes alakjává teszi.

A félsarkantyú azonban csak a mozgató erő volt, 1877-ben június 30-án, tehát ma 40 éve volt az első nagy műve, amely megmutatta benne a hivatott régészt. Ugyanis ekkor, 13 éves korában tárja fel az első sirt a csabrendeki hegytetőben. Az itt talált őskori bronz régiségek vetették meg a múzeum alapját. Azért e naptól számítjuk a múzeum történetét.

Gyűjtésének első éveiben érmészettel foglalkozik, ez ragadja meg első sorban a gyermek régész figyelmét. E téren megnyilatkozó képességét gyönyörűen illusztrálja a múzeum könyvtárában levő érmészeti tollrajza, mely egy felnőtt érmésznek is becsületére válnék.

1878-tól a családi ház padlásszobájában elhelyezett Kisfaludy Sándor könyvtára és irattára átkutatásának szenteli életét. A kiváló Kiszfaludy kéziratokkal és levelezéssel vetette meg alapját a mai Kisfaludy termének, ahol egyesítve van mindaz eredeti kéziratban, fogalmazványban, ami érdemes arra, hogy Mihalic József így írjon róla: „Ha az utókor véletlenül megfedkezne hazafias érzéstől lángoló, édes szavú költőjéről, a Darnay Múzeum Kisfaludy terme örök időkre meg fogja őrizni halhatatlan emlékét.“ A millenium utáni hónapokban, hogy a

Mileta.

Mileta! Te bosznyák leány!
Csendjében csúf kicsiny faludnak,
Jóvót még vissza várod-e?
Álmodban mondd nem látod-e,
Ott, ahol a „hősök“ alusznak,
Jóvód friss, gyászos lakhelyét.

Én fogtam le megtört szemét . . .
Utolján, mikor már hörgött,
Künn gránát robbanása dörgött,
Jóvó akart . . . és még felült,
Aztán a szalmaszáakra hullott
És vége volt, elcsendesült.
Nekem mindig mesélt terólad . . .
. . . „Moje Mileta“ — szeretett . . .
A szenvedések záporában
Jóvó csak érted szenvedett.

Oly szívesen hallgattam én el,
Mesélte, hogyha visszatérhet,
Azonnal elfog venni téged . . .
S ime nem szólhatsz már szegénnyel . . .

Mileta! Te bosznyák leány,
Ne panaszd a szív jogát.
Órülj neki, hogy vége van,
Neki legalább béke van.
S Jóvód nem szenved már tovább.

Molnár Árpád.

Negyven esztendő.

Irta: Németh Bőske.

Szép idő, sok idő, telve: változásokkal, várakozással, beteljesülésekkel, mindenféle szenzációkkal, amit az élet adni tud.

Ámde a szépnek élni, rég letűnt korok életét tanulni, tárgyait kutatni, összegyűjteni, elrendezni, szépen az egészet teljessé tenni, — oh mennyi dolog, mennyi fáradtság, mennyi türelem és kitartás, mennyi hűség állandóság: a kedvtelés iránt.

S milyen gyorsan keréken gördülhetett el ez a 40 esztendő! Milyen hamar tűnhettek a napok, hetek, hónapok, ennyi elfoglaltság közepette. Milyen jó lehet visszanézni ennyi munkás évre, ennyi eredményes fáradozásra. Milyen jó lehet látni az egészet, a teljesét,

a kézzel, melyet e hosszú idők szorgalma érlelt meg szüretes bőségűvé.

S a férfikor delelőjén milyen megnyugvást adhat, az eddigit látni — s mennyi: terv, reménység, új dolog, ami még ezután vár teljesítésre, mert hiszen a lankadatlan munkakedv ma is csak úgy ég a lélekben, mint a negyven esztendő kezdetén, akkor, amikor fent a várromok között az a bizonyos fél sarkantyú találdott.

Mennyien mehettek már el mellette hidegen, érzékellenül rá sem nézve, mire egy nyári napon aztán gyönyörködő, álmadó, kutató szemekkel vette kezébe Darnay Kálmán, aki ezen a napon vetette meg alapját a múzeumnak. S ma már mint komoly, kulturális intézményt, büszkén vallhatjuk a magunkénak — mi sümegiek ezt a múzeumot.

Mert szép, lelket megörvendeztető dolog ám: messze a fővárostól, itt a távol vidéken minden szárnyacsapása a kulturának.

S hogy valaki minden érdek, önzés nélkül fáradjon, vesződjön, dolgozzon, hosszú-hosszu évek során: erős akarattal, ki nem merülő energiával, csupáncsak a szépért való lelkesedését adva okul, — ez mindenkor megbecsülendő és elismerésreméltó.

Negyven esztendő hosszú idő, ezalatt eshetnek változások az ember életében, majd

becses Kisfaludy 3600 kötetes könyvtárt a nemzet részére hozzáférhetővé tegye, a nemzetnek ajándékozta s a nemzeti múzeum Széchenyi könyvtárában helyeztetett el.

Az eddig még kis gyűjtemény Darnaynak az 1882-ben megkezdett ásatásainál kezdett nagyobb fejlődésre jutni, amely a ásatások amily vakmerők, ép oly szívós energiával végzetek és ép ezért szerencsések voltak.

Tíz év alatt másfélezernél több sirt ásott ki a csabrendeki hegyelői, petreczalmi kelta temető és az Irén-majori római temetőből, hol szarkofág sírokat feliratos kömlekekkel lelt.

Nagy sikert ért el somyói kutatásaival, hol a magyar földön előkerült legszebb hallstatti izlésű emlékeket hozta felszínre. A sümeg-uj-hegyi ásatások alkalmával Európaszerte ismeretes őskori bronzüstökre akadt. Sikeres ásatásokat eszközölt még: Gyepükaján, csehi, keszthelykúti sümegi berkimalmi római kasztrumokban; a pusztadörögdi táborhely feltárására alkalmával pedig számos római emléken kívül Marsnak szentelt feliratos oltárkövet is lelt.

Ő vezette országos megbízásból a milleniumi dunántúli ásatásokat, amelyek között a legszebb eredményt a Szeutgrót-polgárvárosban feltárt pár száz honfoglaló sír által érte el.

Mindezeket felülmúlja az 1911-12-ben feltárt leenceistvádi szarmata temető 108 sírja, amelyekhez az első nyomot az előző évben felszínre hozott leencetomaji római temető adta.

A legnagyobb tudományos sikert azonban a Somogy-Szalacsán végzett évtizedes kutatásainál ért el. Az itt feltárt kelta pénzverő és öntő műhely összes felszerelése, öntőmintái, éremverő töve, olvasztó tegélei stb. büszkesége nemcsak a Darnay Múzeumnak, hanem a magyar régészetnek, mert ezek — mint Mihalik József írja — az európai leletek között idáig az egyedül állók, mert hazánk kutatói közül senkinek sem sikerült így a maga

ilyen, majd olyan érzésekre hangolódik a lélek, sokszor új fordulóhoz érünk az uton, melyet ittjártunkban meg kell tennünk. Neha teljesen új helyzetek, körülmények adódnak számunkra. S ebben a sokféle fordulatban, mégis mégis hűen kitartani a régi szerelem mellett, keresni ellúnt korok romantikáját, érdeklődni rég elhalt emberek élete iránt, lelket keresni beporosult, pókhálával átszővött írásokban, képekben s mindezt lankadatlan buzgó kedvvel tenni: megadja egy élet teljességes harmoniáját, célját.

Pedig van-e szebb az emberi életben, adódik-e nagyobb megnyugvás, — mint az a tudat, hogy mindent teljesítettünk, amit csak célnak elérésére magunk elé kiszabtunk?

Tulajdonképpen minden emberi életnek így kellene gördülni: kiartani fáradhatatlanul egy dolog mellett, amint élete céljának hisz és tud.

Nem százfelé kapkodni, hanem: egyet teljesíteni, de ezt aztán tökéletes egészében. Milyen szép, komoly, gyümölcsöző emberi életet lehetne így leélni, milyen egész emberek járnának így köztünk. Darnay Kálmán ha visszanéz múzeumának negyven esztendő múltjára, megnyugodott lélekkel érezheti magában mindezeknek a dolgoknak való igazságot.

egészében kiásni és összehozni egy őskori műhely teljes felszerelését.*

Majd mint az országos monografiái társaság archeologusa, a vármegyék őstörténetének megírása alkalmával sok helyütt kutatást eszközölt és tárt fel több sírt és őstelepet Somogy és Szepes vármegyékben.

Darnay találékony esze megtalálta a módját is, hogyan kell a múzeum fejlődését nagyban elősegíteni. Oktatta a népet a multak emlékeinek megbecsülésére, ránevelte arra, hogy ami szántáskor, ásáskor a kezükbe kerül, azt hozzák be neki, hogy maradandó helyre tegye a jövő nemzedék számára.

Darnay múzeális működésének 40 ik évfordulója összesik irodalmi működése 35 ik évével.

Ifjabb éveiben már több tárcát ír a helyi és vidéki lapokba, gyakran *Hikos* néven, ezzel állandóan szívesen foglalkozik, különösen a *Zalai Közlöny* és a *Tapolca és Vidéke* hasábjain, majd később a budapesti napilapokban, főleg pedig az *Ország-Világban*, amelynek éveken át állandó tárcái írója volt s mintegy 100 tárcát látott napvilágot tőle e lap tárcarovatában.

Azonkívül számos elbeszélése és irodalomtörténeti értekezése jelent meg az ország összes napi és szépirodalmi lapjaiban. Ifjabb éveiben szépirodalommal is foglalkozott. *Féltékenyek* című vigjátéka dicséretet is nyert az Eszterházy pályázaton, színművei közül egypárnak szép színpadi sikere is volt.

A Kisfaludy kultúra fellendítése és népszerevé tetele is nagyrészen Darnay érdeme. A két költő életseményeiről most írja Darnay *Visszaemlékezések* címűen a *Társaság* hasábjain több évig tartó folytatásos elbeszéléseit. Elbeszélései és értekezései közül többet átvett és németre átfordított a *Das Illustrierte Blatt* című német lap. Mint vadász szakíró is szép sikert ért el elbeszéléseivel a *Nimród* hasábjain.

Mint archeológus 50-nél több tudományos értékű értekezést írt a Tud. Akad. Archeológiai Értesítőjének hasábjain, ugyszintén a Múzeumi és Könyvtári értesítőben és a Gyűjtő folyóiratban.

Önálló művek is hirdetik irodalmi munkásságát, amelyek között a legnevezetesebbek Sümeg vidékének őskora és *Gisimár*.

Kulturális érdemei azonban legnagyobb elismerésre találtak a legfelsőbb helyen akkor, amikor a király őt 1897-ben koronás arany érdemkereszttel, 1910-ben pedig királyi tanácsosi címmel tüntette ki.

Irodalmi érdemei elismerésül az Archeológiai és Etnografiái Társaság és a szt. György céh negyed század óta igazgatósági tagjává választotta.

Csakis ily kitartó kulturális tevékenységgel lehetett egy embernek saját erejéből megteremteni 4 évtized alatt a vidék leggazdagabb és legértékesebb múzeumát, Sümeg azon kulturális intézményét, amilyennel kevés vidéki város dicsekedhetik.

Üdvözöljük tehát Darnayt e napon meleg szeretettel, hazafias büszkeséggel s kívánjuk, hogy adjon a magyarok Istene több ily tevékeny embert a közéletnek s a kulturának, engedje a jószágos Ég, hogy még sokáig folytassa a 40 éves munkát ugyanily munkakedvvel, kitartással és sikerrel Sümeg város büszkeségére, szeretett magyar hazánk művelődésének fejlesztésére.

Nincs menekvés.

— Szabó Dezső regénye. —

Úgy száll el földtőlünk ez a könyv, mint a sikoltás és csengése az elmúlt világra, melyben még érdekel minket az egy ember és leglelke. Az iskolai esztétika inkább novellának nevezné, mint regénynek, mert merő lélekrajz, az események csak valami reális alapozást akarnak adni neki; annak aki lelki életeket tisztán belülről meg tud érteni e staffász nélkül is valóság volna, sőt mintha ezek — valami naturalisztikus, ősköbe gyökereztetése a lelki habitusnak — elhomályosítanák a lélek — ha egy beteg állapotról lehet e szót használni — suverén nyilvánulását. Azt mondhatnám: túllontúl megmagyarázza Szántó Dénes végzetét, ezzel letompítja a lelkébe összetüremlett belső kényszerűségeket kértelhetetlen rajtaütelkedését. Valami ketőség, egyesülni nem tudó, eredendően szétvált tények viszik őt sorra beteljesedéséhez; az apa öröksége és a maga lelke szétziláló dása, minden más csak külső eszköz a regény megépítéséhez, valószínűvé kalapáláshoz.

Az antik és új moira-hit, a régi és modern látásu sorstragédia fonódik, szövődik egybe kétszáz lapon át, hogy örök és egyetlen megoldásában lerobbanjon. Nem tudom, mennyi tudatosság van e két életlátás összebogolásában, a regény torony-építése nagyszerű öntudattal csucsozódik, de a minden kulturát lelken átszűrt, mai ember sorsos-lelkű élete, magálátása kétségtelenül rokonságot tart a görög Ödipus királlyal.

Pedig valóságban több mint kétezer év távolsága fekszik a két világfelfogás között s azóta nagyot nőtt az egyéni ember. A görögnek minden kívülről való volt, a modernnek minden bevülről való. Ott egyetlen szál fűzte az embert a sorhoz: a sorsa végzettségűsége, itt is elhatározó a végzet, de nem egy hurokkal rántja el az embert, hanem öröktől fogva akaróvá tette, hogy akarja, amit sorsa akar, hogy ezer küzdésen, bukdácsoláson át jusson oda, hová az antik ember jutott.

Lehet ez csupa magacsalás; mindegy: ma így látunk, vagy így akarunk látni; akaró embereket akarunk, ha tudjuk is, hogy ez az akarat ezer idegen mozzanatnak egy gyűjtő lencsén a lelken át egy sugárrá fonódása és maga a lélek is öröktől, régtől való és tegnapi, mai benyomások, hogy ne mondjam, materializálódása.

Ez a modern ember, aki önlékében hordja, szenvedni ki, robbantja fel végzetét, lehetett Szabó Dezső regényének őstipusa; ember, aki valami égő kelevénynek érzi magán magát s minden külső történet, esemény, lelki meghasonlás, apai példa stb. nélkül e kelevény-érzés tragikumán összeroskadhat.

Nekem így fájóbb, kedvesebb, kevesebb valósággal megépitve igazabbnak lett volna, mint sok gerendával alátámasztva. A valószínűség itt megtévesztette, az elhittetés gondja félreterelte, csak fájlalni tudom, hogy nem olyan-nak születtett ez a regény, amilyennek első kibuggyanását képzelem: nem lett harcos összeomlása a magával küzködő, magán itélkező, magán kívül semmi egyéb okon meg nem botlott léleknek.

Lett volna valószínűtlenebb, sokaktól meg nem érteit, de a század eleje magát marcan-goló, utat kereső, magát nem találó, maga lelken elpusztult, sok fiatal ember regénye.

Ez nem akar érték megállapítás lenni; talán több benne a líra, mint mennyit a szerző történetét illetőleg bevall, de akik vele együtt egy évtizedben éltek ifjúságukat, inkább a maguk élete, évei, vagy napjai regényének ismerték volna fel és a mai harmincévesek tegnapi életének története lett volna.

Ezt regényt várom én, várjuk sokan: a magunk tegnapi, boszorkány-nyomta lelkének rajzát és előbbi írásai után aligha várhattuk mástól, mint Szabó Dezsőtől, a belső ember kemény írásu költőjétől, inkább a ki-nek túlfűtött lelkében ezek a fájdalomtalan, rettenő fájdalmak izzannak s azinek lelkünk-höz sziklákat verdeső mondatai ebben az írásban is végig zakatolnak rajtuk.

A „kincs menekvés”ben többet adott ennél, nekünk kevesebbet; Szántó Dénes lelke csak

egyik felében a miénk, — tán így is biztató reménység egy igazabb, kevésbé megcsinált regényhez.

Azoknak, kik a nagyobb lélegzetű írásokat régen várják tőle, kik őt az új magyar irodalom egyik legszebb ígéréteinek tudják, csak örömlökkel telhet a sulyos tehetségének e szélesebb sőtálajú jelentkezésében. (drpi.)

H I R E K.

Vidéki vásárló

közönséggel van tele a sümegi piac. Hát miért ne? Itt szabad garázdálkodás folyik a piacon. Fellöknek rendeleteket, a hatóság által megállapított maximális árakat folyik az uzsora, nyögnek a sümegiek a horribilis piaci árakban, mikor szertelen árak mellett sem lehet a helybelieknek szükségleteiket beszerezni, oly csekély mennyiségű élelmicikk kerül a piacra. Keservesen izzadják ki a nehéz viszonyok között a mindennapi minimális vásárlást, mert itt szabad, nincs senki sem, ki felügyeljen, nincs senki, ki szigorúan büntessen, itt szabad minden. Hát miért ne? hisz sümegen vagyunk.

Ehhez a lehetetlen állapothoz még hozzá járul az a komikus állapot, hogy Tapolca, Jánosháza, Csabrendek éhes népe elveszi a sümegi piac árúját, többet ígér, felül ígér a sümegieken, hogy így elvigye az ételmezt, hogy megdrágítsa, megnehezítse a sümegiek vásárlását. Bosszantó, mikor a mi piacunkon savanyu ábrázattal áll a helybeli vásárló, mikor orra előtt rakják kocsira a baromfit, mikor kosarak szám vizik a gyümölcsöt, mikor hallani kénytelen a sümegi háziasszony: „ne adja, én többet adok érte 3 koronával” mondja a vidéki háziasszony.

Egyszerűen botrány, felháborító, utolsó falusi állapot, mikor egy ekkora hely hatósága nem tud határozatainak érvényt szerezni, mikor eltűri, hogy felkopott állal, füres kosárral, korgó gyomorral kénytelen eltűri azt, hogy a vidékiek „gunyos” mosollyal távoznak a sümegi Ebdaradoból.

Eddig és ne tovább! Sürgős intézkedést kérünk, erélyes piaci ellenőrzést, mert elveszi a felelősséget magára, ha a piaci asszonyi csata után a csata színhelyén néhány ártatlan asszonyi „copfe” marad.

Reméljük és elvárjuk, hogy az illetékes hatóság szíven viseli e rettenetes időben a helybeliek érdekeit és már legközelebbi esetben megbünteti és elkobozza a vidékiek által vásárolt élelmicikkelt.

(h. i.)

— **Kitüntetés halál után.** A hősi halált halt *Darnay Tibor* 37. közös gyalogezredbeli hadnagyot, az ellenség előtti vitéz magatartásáért a kis ezüst és bronz vitézségi érmekkel tüntették ki.

— **Halálozás.** Sulyos csapás érte *Sárvár* József köztisztviselőben álló dabronci kántortanítót. Leánya, *Sárvár Lujzika* jánosházai tanítónő 24 éves korában elhunyt. Temetése tegnap volt Dabroncon az egész község nagy részvétele mellett. Nyugodjék békében!

Rehák Miklós járási irodaségedtiszt f. hó 27-én hosszas betegeskedés után elhunyt, temetése f. hó 28-án délután 4 órakor volt, hol *Farkas István* járási főszolgabíró vezetésével megjelentek a járás jegyzői. Halálát felesége és 5 kis gyermeke gyászolja.

— **A sümegi uradalmi erdők átvétele.** *Trshtyánszky* László, *Hangai Géza* főerdőtanácsosok, *Szabó Sándor* főerdőmérnök a napokban vette át a sümegi uradalom erdőit. A jövő héten a püspökség összes épületeinek átvételére fog szakbizottság kiszállani.

— **Köszönetnyilvánítás.** Jótékony célra adakoztak: Dr. Kellemen Károlyné, özv. Hettyei Endréné, Cserny Maria, Sümegi Tivadarné 10—10 K, Jámbar Miklósné, Orbán Lajosné, Fischer Mór, dr. Bíró József 5—5 K, Eitner Jenőné, Eitner Zsigmondné, N. N. 4—4 K, Tóth Lajosné, N. N. 2—2 K,

N. N. 1 K, összesen 77 K, mely összegért hálás köszönetet mond a Jótékony Nőegylet elnöksége.

— **A vak katonák részére** *Scholtz* Károlyné társelnök gyűjtése Pakodról: Csonotos Erzsébet, Tóth István, Fischer Adolfné, Öbnsberger Mihályné, Fehér Mihályné, Ujhegyi Ferencné 1—1 K, Sümegről Gold Teréz 2 K, összesen 8 K. Éles Károly áll. el. isk. igazgató által fenntartva a nemes szokást, hogy a felszabadulandó iparos tanulók az iskolától megváltásuk alkalmából a vak katonák számára áldoznak összegyűjtött filléreikből: Tóth Gyula 2 K, Bene Lajos 1 K, Cigány György 1 K, Mozdényi János 1 K, Nyulász Ferenc 70 f., Somogyi Ernő 50 f., összesen 6 K 20 f. A 14 K 20 fillért Budapestre küldöttem. A fáradozók és adományozók fogadják hálás köszönetünket. Sümegen, 1917 június 30. *Bánfi* Alajos vöröskereszt egyleti elnök.

— **Községi gyűlés.** Sümeg község képviselőtestülete f. évi július hó 1-én délelőtt 11 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyai: 1) Az ujonnan kinevezett kormány tagjainak, 2) az ujonnan megválasztott vármegyei alispánnak üdvözlése. 3) Mészgyári szerződés bemutatása. 4) Az 1917. évi községi közmunkatervezet megállapítása. 5) A VI. hadikölcson jegyzése. 6) Szele Kálmán kérvénye ut ügyben. 7) Tiszviselők kérvénye üzifa biztostási ügyben. 8) Netáni indítványok.

— **Katonalovak kiadása.** A helybeli katonai állomásparancsnokság 30 pár katonalovat ad ki mezőgazdasági munkák végzésére 3 heti időtartamra. Minden pár lóval 1—1 katonai is lesz kiküldve, akik után fejenként 3—3 korona napi térítmény is lesz fizetve. Az igényeket *Farkas* István járási főbíróhoz kell bejelenteni.

— **Vásár.** Holnap július 2-án a sárlósi országos vásár marhalelhajtással meg lesz tartva.

— **Az Árpád-utca levegőjét** ezekben a meleg napokban fojtó nehéz szag árasztja el naponta. Ugyanis a katonai szabóság a műhelyben összegyűlt rongyot, tömegesen égeti el. Kérjük ugy intézkedjenek illetékes fórumok, hogy az a rongy tömeg csak szeles időben legyen égethető, avagy másutt halmozzák össze a télig, amikor elfűthetik; de ebben a nyomasztó, nehéz poros melegben még az égett rongyok szaga is ne fertőztesse meg a levegőt.

— **Szerencsétlenség a fegyverrel.** Vasárnap bucsu volt a tapolcai járáshoz tartozó B-ec községben. Egy borozó társaságban ij. Hegyi Mihály vitai lakos a puskáját mutogatta. Hegyi meglepedezett róla, hogy a

fegyver meg van töltve s amint forgatta, elszűlt s a golyó Páhi Ignác vital gazda 17 éves viruló szép leányát találta, aki azonnal meghalt. Hegyi ellen gondatlanságból okozott emberölésért megindult az eljárás.

— **Vigyázzunk a mozdonyszikrára.** A kereskedelmi miniszter rendeletet intézett a közgazgatási hatóságokhoz, hogy minden intézkedést tegyenek meg a múlt év június 28-án kiadott 43613. sz. rendelet végrehajtására, hogy a mozdonyszikrák által okozható terméskárok csökkentessenek. Különösen fontos, hogy a pályamenti birtokosok, illetve bérlők a mezői termények learatását ott, ahol a termés egyenlően beérett, a vasúthoz legközelebb eső részen kezdjék meg, s hol a tarlót a vasut felől mindjárt a learatás után tisztogassák fel és a pályával párhuzamosan haladéktalanul védőbarázdákat szántsanak.

— **Balaton körutazási jegyek.** Siófok—Balatonfüred—Badacsony—Ponyód—Siófok vonalon kombinált vasuti és hajózási körutazási szelvényfüzetek adatnak ki, melyeknek ára: I. osztály 8-60 korona, II. osztály 6-90 korona, III. osztály 4-79 korona. Az utazás az útvonal bármely fentjelzett pontján bármelyik irányban megkezdhető, ha azonban egy közbeeső állomásról indul ki a körút (pl. Bogláról), úgy a jegyfüzetet látta-mozás végett be kell mutatni az állomás inspekciós tisztjénél. Gyorsvonatra a déli vasut vonalain a jegyfüzetek ráfizetés mellett sem érvényesek.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Szőlősgazdák figyelmébe!

Védekezés

a lisztharmat ellen!

A krajnai szőlőszeti felügyelő által hosszabb idő óta kipróbált és legjobban ajánlott

„SALOIDIN“

nemcsak pótolja, de felülmúlja a kénport. (Lásd a Borászati Lapok március 25. számát.) Használati utasítás ingyen! Megrendeléseket a készlet arányában elfogad

Kaszás Soma

2-3 fűszerkereskedő, Tapolca.

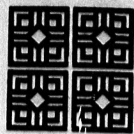
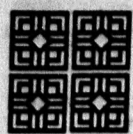
Boreladás.

A veszprémi püspökség veszprémi residentiai pincéjéből mintegy 177 hl. különféle évi termésű

finom asztali és csemegebor,

a mindszentkállai pincéjéből mintegy 185.50 hl. 1913., 1914., 1915. és 1916. évi termésű badacsony-mindszentkállai bor, az ősi szőlő pincéiből mintegy 145 hl. 1915. és 1916. évi termésű rizling és kevert bor, a sümegi residentiai pincéjéből mintegy 176 hl. 1912., 1914, 1915, és 1916. évi termésű bor irásbeli árajánlat utján lesz eladva.

Érdeklődők a bor eladás feltételei végett forduljanak a veszprémi püspökség jószágkormányozóságához Veszprémbe.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.

